

And We Talk of Christ

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Ние говорим за Христа

От старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

April 2025 general conference

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light.

Ние сме последователи на Исус Христос и се стремим както да получаваме, така и да споделяме Неговата светлина.

Introduction

At the end of a long overseas assignment, my wife, Lesa, and I stepped into an airport terminal in preparation for just one more flight—a red-eye—to get home. As we stood with many others moving a step at a time in long lines, we could feel the growing anxiety of fellow travelers worried about making flights, getting through passport and visa review, and successfully navigating security checks.

We finally reached a station occupied by a customs officer who seemed unaffected by the high levels of stress and anxiety in the room. She almost mechanically, with no eye contact, reached for my documents, confirmed my picture, thumbed through one page after another, and finally stamped my passport with a heavy thud.

She then reached for Lesa's papers. Devoid of emotion, head down and focused on her work, she methodically thumbed through the pages with an expert eye, focusing on the details of the documents in front of her. We were somewhat surprised when she suddenly stopped, lifted her head, and made eye contact with Lesa in a deliberate and warm upward gaze. With a tender smile, she gently stamped Lesa's passport and handed the documents back to her. My wife

Въведение

В края на едно дълго презокеанско назначение, със съпругата ми Леса пристигнахме на терминала на летището, подготвяйки се за само още един много ранен полет обратно към дома. Докато стояхме с много други хора и се придвижвахме бавно по дълги опашки, можехме да усетим нарастващото безпокойство сред останалите пътници, притеснени за прекачвания на полети, преминаване през паспортни и визови проверки и успешното справяне с проверките за сигурност.

Най-накрая стигнахме до едно гише, на което стоеше митническа служителка, която изглежда не се влияеше от високите нива на стрес и притеснение из залата. Тя почти механично, без да установи зрителен контакт, взе документите ми, провери, че съм аз на снимката, прелисти страниците една след друга и най-накрая ми подпечата паспорта със силен удар.

След това взе документите на Леса. Лишена от всякаква емоция, с наведена глава и съсредоточена върху работата си, тя по същия начин разлисти страниците, преглеждайки ги внимателно, фокусирайки се върху подробностите в документите пред нея. Бяхме донякъде изненадани, когато изведнъж тя се спря, повдигна глава и установи зрителен контакт с Леса, като целенасочено и любезно насочи поглед към нея. С мила усмивка, тя внима-

smiled in return, accepted the documents, and exchanged warm parting words.

“What just happened?” I asked incredulously.

Lesa then showed me what the agent had seen—a small card with the image of the Savior. It had accidentally slipped from Lesa’s purse into the folds of her passport. This is what the customs officer had found. This is what had changed her whole demeanor.

Grace and Truth, by Simon Dewey, courtesy of altusfineart.com, © 2025, used with permission

This small picture of the Savior connected the hearts of two otherwise disconnected strangers. It transformed the impersonal to personal, capturing the beauty, the miracle, and the reality of the Light of Jesus Christ. For the remainder of that day and often since, I have contemplated that sweet, simple moment with awe and have rejoiced in the glorious effect of the Light of Christ upon God’s children.

We Talk of Christ

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light. Implicit in the name of the Church is our theology of “Jesus Christ himself being the chief corner stone.” Through ancient and living prophets, our Heavenly Father has commanded us to “hear Him!” and to “come unto Christ.” “We talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, [and] we prophesy of Christ.”

We teach that Jesus Christ is the Son of God, and during His earthly ministry, Jesus taught His gospel and established His Church.

We testify that at the end of His life, Jesus atoned for our sins when He suffered in the Garden of Gethsemane, was crucified on the cross, and then was resurrected.

We rejoice that because of the Savior’s atoning sacrifice, we can be forgiven and cleansed of our sins as we repent. This brings us peace and hope while making it possible for us to return to God’s

телно подпечатан паспорт на Леса и ѝ подаде документите. Съпругата ми ѝ се усмихна обратно, взе си документите и си размениха сърдечни думи за довиждане.

„Какво се случи току-що?“ – попитах аз озадачен.

След което Леса ми показва какво беше видяла служителката – малко картонче с образа на Спасителя. То се беше вмъкнало случайно от чантата на Леса между страниците на паспорта ѝ. Това беше намерила митническата служителка. Това промени цялото ѝ поведение.

Grace and Truth (Благодат и истина), от Саймън Дюи, с любезното съдействие на altusfineart.com, © 2025, използвано с позволение

Това малко изображение на Спасителя свързва две сърца на иначе напълно непознати хора. Безразличното отношение се превърна в лично, улавяйки красотата, чудото и реалността на светлината на Исус Христос. До края на онзи ден, и често след това, размишлявам с възхищение върху този трогателен, простичък момент, радвайки се на славния ефект на Христовата светлина върху Божиите чедра.

Ние говорим за Христа

Ние сме последователи на Исус Христос и се стремим както да получаваме, така и да споделяме Неговата светлина. Както става ясно от името на Църквата, нашата теология е, че „крайният камък е сам Христос Исус“. Чрез древни и живи пророци, нашият Небесен Отец ни заповядва: „Него слушай(те)!“ и „... дойдете в Христа“. „Ние говорим за Христа, радваме се в Христа, проповядваме за Христа (и) пророкуваме за Христа“.

Ние учим, че Исус Христос е Синът Божий и че по време на Своето земно служение, Той проповядва Своето Евангелие и установява Своята Църква.

Ние свидетелстваме, че в края на земния Си живот, Исус извършва Единение за нашите грехове, като страда в Гетсиманската градина, разпънат е на кръста и след това възкръсва.

Ние се радваме, че благодарение на единителната жертва на Спасителя може да бъдем опрощавани и очиствани от греховете си, когато се покаяваме. Това ни носи мир и на-

presence and receive a fulness of joy.

We prophesy that because of Jesus's Resurrection, death is not the end but an important step forward. "We will all be resurrected after we die. This means that each person's spirit and body will be reunited and live forever."

Come unto Christ

Living prophets in our day—who receive revelation from God to teach and lead us—are increasingly inviting us to come unto Christ. They are helping us to center our hearts, ears, and eyes more fully on Him. We could cite numerous examples of adjustments and enhancements announced by the First Presidency that are designed to focus us on Jesus Christ. Some of these include:

The decision to retire the name "Mormon Church" and to replace it with the correct name, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

The availability of new, inspired Christ-themed art for display in meetinghouses.

Young Women and Aaronic Priesthood quorum themes and music focused on Jesus Christ, such as "Disciple of Christ" and "Look unto Christ."

Greater emphasis on the Atonement and literal Resurrection of Jesus Christ as the most glorious events in history.

Celebration of Easter as a season and not just a holiday, with an emphasis on Jesus Christ.

The introduction of the visual identifier of the Church of Jesus Christ and its symbolic nature.

Let us look closer at the impact of some of these. First, the Church symbol.

The Church Symbol

In 2020, President Russell M. Nelson introduced a new visual identifier for the Church. This symbol reflects the truth that Christ is at the center of His Church and should be at the center of our lives. We now see this familiar symbol on

дежда, като прави възможно да се завърнем в Божието присъствие и да получим пълнота от радост.

Ние пророкуваме, че благодарение на Възкресението на Исус смъртта не е край, а е важна стъпка напред. „Ще бъдем възкресени, след като умрем. Това означава, че духът и тялото на всеки човек ще бъдат обединени отново и ще живеят завинаги“.

Еламе в Христа

Живите пророци в наши дни, които получават откровение от Бог, за да ни учат и ръководят, все по-често ни канят да дойдем в Христа. Те ни помагат да съсредоточаваме сърцата, ушите и очите си в по-голяма степен върху Него. Можем да цитираме безброй примери за промени и подобрения, съобщени от Първото президентство, които имат за цел да насочват фокуса ни към Исус Христос. Някои от тези примери включват:

Решението да спрем с употребата на името „Мормонска църква“ и да го заменим с правилното име – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Наличието на нови, вдъхновени и съсредоточени върху Христос произведения на изкуството, изложени в сградите за събрания.

Съсредоточаването на темите и музиката на Младите жени и на кворумите на свещеничеството на Аарон върху Исус Христос, като например „Ще следвам Христа“ и „Следвай Христа“.

Наблягането в по-голяма степен на Единението и буквалното Възкресение на Исус Христос като на най-славните събития в историята.

Честването на Великден като празничен период от време, през който да се набляга на Исус Христос.

Въвеждането на визуален идентификатор на Църквата на Исус Христос и неговото символично естество.

Нека разгледаме по-отблизо влиянието на някои от тях. Първо, символът на Църквата.

Символът на Църквата

През 2020 г. президент Ръсел М. Нелсън представи нов визуален идентификатор за Църквата. Този символ отразява истината, че Христос стои в центъра на Своята Църква и че следва да бъде в центъра на нашия жи-

temple recommends, on Church websites and magazines, as the icon for the Gospel Library app, and even on military ID tags for many members of the Church serving in the armed forces. The symbol includes the name of the Church contained within a cornerstone, a reminder that Jesus Christ is the chief cornerstone, shown here in Cambodian and in use in 145 languages.

The center of the symbol is a representation of Bertel Thorvaldsen's beloved marble Christ statue, which has become widely associated with the Church and is found in visitors' centers and on temple grounds around the world. Its prominence in the Church symbol suggests that Christ should be the center of all we do. Likewise, the Savior's outstretched arms indicate His promise to embrace all who will come unto Him. This symbol is a visual representation of the love of the Savior Jesus Christ and a constant reminder of the living Christ.

Out of curiosity, I have inquired of many families and friends concerning one important element of the Church symbol. Surprisingly, many are not aware of a hallowed feature that it embodies. Jesus Christ stands under the arch. This represents the resurrected Savior emerging from the tomb. We truly celebrate the resurrected, living Christ, even in the use of the Church symbol.

Higher and Holier Easter

Now let us contemplate the significance of Easter. In recent First Presidency messages concerning Easter, we have been challenged to "celebrate the Resurrection of our living Savior by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families." In short, we have been encouraged to move to a higher and holier celebration of Easter.

I love continuing revelation concerning Easter and am gratified for your many efforts to make Easter a sacred and holy occasion. In addition to holding a one-hour sacrament meet-

вот. Сега вече виждаме този познат символ върху храмовите препоръки, на уеб сайтовете и списанията на Църквата, като икона на приложението Gospel Library и дори върху военните плочки на много от членовете на Църквата, служещи във въоръжените сили. Символът включва името на Църквата, изписано вътре в крайъгълен камък – напомняне, че Исус Христос е крайъгълният камък – както се вижда тук на камбоджански и се използва на 145 езика.

В центъра на символа е изображение на обичаната мраморна статуя от Бертел Торвалдсен – Христос, която е широко свързвана с Църквата и която се намира в центровете за посетители и в районите на храмовете по света. Важността ѝ в символа на Църквата предполага, че Христос трябва да заема централно място във всичко, което правим. Подобно на това, протегнатите ръце на Спасителя показват Неговото обещание да приеме всички, които дойдат при Него. Този символ е визуално изображение на любовта на Спасителя Исус Христос и едно постоянно напомняне за живия Христос.

От любопитство съм разговарял с много семейства и приятели относно един важен елемент от символа на Църквата. Изненадващо, доста от тях не са наясно със свещената роля на този символ. Исус Христос е застал подарката. Това представлява възкръсналият Спасител, Който излиза от гробницата. Ние наистина чествуваме възкръсналият, жив Христос, дори в самия символ на Църквата.

Един по-висш и по-свят Великден

Сега нека размишляваме върху значението на Великден. В скорошно послание от Първото президентство относно Великден, ние бяхме поканени да „празнуваме Възкресението на нашия жив Спасител, като изучаваме Неговите учения и помагаме за установяването на великденски традиции в нашето общество като цяло и особено в рамките на нашите собствени семейства“. Накратко, ние сме насърчавани да преминем към един по-висш и по-свят начин за честване на Великден.

Обичам продължаващото откровение относно Великден и съм благодарен за множеството усилия от ваша страна да го превърнете в един свещен и свят празник.

ing on Easter Sunday, other examples of worthy activities include ward and stake devotionals and activities on Palm Sunday as well as during Holy Week. These remembrances include activities with children and youth and often incorporate interfaith choirs. Others have held “Living Christ” open houses for members and friends and have participated in multidenominational community Easter events.

Such activities mirror the multitudes in the city of Jerusalem whose voices joined together to praise the Savior during His triumphal entry. Equally impressive are reports of your responses to the First Presidency’s invitation to worship at home as families to commemorate this most important holiday.

I believe that family worship surrounding Easter has elevated remarkably. Two years ago, I spoke about our family’s determination to improve the way we honor Easter. Admittedly, this is still a work in progress. We have always enjoyed a special Easter Sunday meal, Easter baskets, and an Easter egg hunt, and we still do. However, adding an intentional spiritual dimension that focuses on Jesus Christ and His Atonement to our celebration has brought a sweet balance to our commemoration of these most holy of all events.

This year will be our third attempt to make Easter more Christ-centered. Like the Christmas nativity, our family Easter Day play includes rudimentary costumes, reading of scriptures from the New Testament and Book of Mormon, music, Easter pictures, palm fronds—and a little chaos, if I’m being completely honest. Children and grandchildren reading and reciting the Palm Sunday praises of “Hosanna ... Blessed is he that cometh in the name of the Lord; Hosanna in the highest” and “This is Jesus ... of Galilee” seem as relevant as “Peace on earth, good will to men” is at Christmastime.

We now enjoy a mix of decorations. What was once almost exclusively bunnies and Eas-

Освен провеждането на едночасово събрание за причастие в неделята на Великден, други примери на достойни дейности включват духовни послания и дейности на ниво район и кол на Цветница, както и по време на Страстната седмица. Тези възпоменателни събития включват дейности с деца и младежи, като често се присъединяват и хорове от различни вероизповедания. Други провеждат дейности на отворените врати за членове и приятели на тема „Живият Христос“ и взимат участие в свързани с Великден събития на различните деноминации в общността.

Подобни дейности отразяват множествата в град Йерусалим, чиито гласове се обединили заедно във възхвала на Спасителя по време на Неговото триумфално влизане. Също толкова впечатляващ е вашият отклик на поканата на Първото президентство да се покланяте в домовете си като семейства, почитайки този най-важен празник.

Вярвам, че семейното поклонение, съпътстващо Великден, значително се е увеличило. Преди две години говорих за решимостта на нашето семейство да подобри начина, по който почита Великден. Да си призная, все още работим по въпроса. Винаги сме имали много специален великденски обяд, великденски кошници и търсене на великденски яйца, и все още е така. Обаче добавянето на целенасочена духовност, съсредоточена върху Исус Христос и Неговото Единение, по време на нашия празник, внесе красив баланс към начина, по който чествуваме това най-свято от всички събития.

Тази година ще направим трети опит да бъдем по-съсредоточени върху Христос на Великден. Подобно на сцената на Рождество, нашата семейна сценка за Великден включва простички костюми, четене на стихове от Новия завет и Книгата на Мормон, музика, великденски картини, палмови клонки – и малко хаос, ако трябва да съм напълно искрен. Децата и внуците четат и рецитират свързаните с Цветница възхвали „Осанна. (...) Благословен, Който иде в Господнето име! Осанна във висините“ и „Той е (...) Исус (...) от (...) Галилея“, които изглеждат така актуални, както „И на земята мир между човеците“ по време на Коледа.

Вече се радваме на различни украси. Преди време всичко беше свързано почти изцяло

ter eggs is now balanced with the Christ and images of the empty tomb, the resurrected Savior appearing in the garden outside the tomb, and the Savior's appearance to the Nephites. We are also striving to make Easter a season rather than just a day. We are trying to be more conversant, thoughtful, and celebratory of Palm Sunday and Good Friday and of the sacred events that took place during all of Holy Week.

Easter allows us to honor both the atoning sacrifice of Jesus Christ and the literal and joyous Resurrection of Him. Our hearts are heavy as we imagine the Savior's suffering in the garden and upon Calvary, but our hearts rejoice as we envision the empty tomb and the heavenly decree "He is risen!"

A Literal Resurrection

Recent First Presidency encouragement to look "forward to Easter and the Resurrection of Jesus Christ—the most glorious of all messages to mankind" highlights the magnitude of this season. While there appears to be a growing trend among various Christian theologians to view the Resurrection in figurative and symbolic terms, we affirm our doctrine that "the Resurrection means that all who have ever lived will be resurrected, and the Resurrection is literal." "For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive." Jesus Christ broke the bands of death for every living soul.

We truly stand all amazed at the grace Jesus offers us. We embrace His words that "greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends."

C. S. Lewis stated that "to preach Christianity meant [to the Apostles] primarily to preach the Resurrection. ... The Resurrection is the central theme in every Christian sermon reported in the Acts. The Resurrection, and its consequences, were the 'gospel' or good news which the Christians brought."

I proclaim that "there is a resurrection, ...

със зайчета и великденски яйца, а сега се балансира с Христоси изображения на празната гробница, на възкръсналия Спасител, Който се явява в градината пред гробницата, както и на явяването на Спасителя сред нефитите. Също така се стремим да превръщаме Великден в празничен сезон, вместо просто в един празничен ден. Стараем се да бъдем по-запознати, внимателни и празнично настроени за Цветница, Разпети петък и за свещените събития, случили се през цялата Страстна седмица.

Великден ни дава възможност да честуваме както единителната жертва на Исус Христос, така и буквалното Му и радостно Възкресение. Сърцата ни скърбят, като си представяме страданията на Спасителя в градината и на Голгота, но и се радват, като си представяме празната гробница и съобщението от небесата: „Той възкръсна“.

Буквално Възкресение

Неотдавна Първото президентство ни насърчи да „очакваме с нетърпение Великден и Възкресението на Исус Христос – най-славното от всички послания към човечеството“, подчертавайки значимостта на този сезон. Въпреки че сред различните християнски теолози се наблюдава нарастваща тенденция да гледат на възкресението образно и символично, ние потвърждаваме нашето учение, че „възкресението означава, че всички, които са живели някога, ще бъдат възкресени и възкресението е буквално“. „Защото както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще живеят.“ Исус Христос скъса връзките на смъртта за всяка жива душа.

Ние наистина сме удивени от неземната благодат, която Исус ни предлага. Приветстваме думите Му, че „никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си“.

К. С. Луис казва: „(За апостолите) да проповядват християнството най-вече означавало да проповядват относно Възкресението. (...) Възкресението е основната тема във всяка християнска проповед, записана в Деянията на апостолите. Възкресението и последиците от него представлявали „Евангелието“, или благата вест, която християните носели“.

Аз заявявам, че „има възкресение (...)

the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.”

Conclusion and Testimony

In conclusion, I testify that all who accept the invitations from our living prophet and his counselors to more intentionally commemorate the holy events that Easter represents will find that their bond with Jesus Christ grows ever stronger.

Just days ago, I learned about a grandmother who rehearsed the Easter story with her four-year-old grandson by using simple replicas of the tomb, the stone that covered the sepulchre, Jesus, Mary, the disciples, and the angel. The little boy watched and listened intently as his grandma shared the burial, closing and opening of the tomb, and the garden scene of the Resurrection. He later carefully repeated the story in surprising detail to his parents as he moved the figures about himself. Following this sweet moment, he was asked if he knew why we have Easter. The boy looked up and with childlike reasoning answered, “Cuz Him’s alive.”

I add my testimony to his—and to yours and to that of angels and prophets—that He is risen and that He lives, of which I testify in the name of Jesus Christ, amen.

гробът няма победа и жилото на смъртта е погълнато в Христа“.

Заклучение и свидетелство

В заключение свидетелствам, че всички, които приемат поканите от нашия жив пророк и от неговите съветници по-целенасочено да честват тези свети събития, които олицетворяват Великден, ще откриват, че връзката им с Исус Христос става все по-силна.

Само преди дни разбрах за една баба, която, заедно със своето четиригодишно внуче, представила под формата на сценка великденската история, използвайки прости копия на гробницата, на камъка пред нея, на Исус, на Мария, на учениците и на ангела. Малкото момченце гледало и слушало внимателно, докато баба му споделяла за погребението, за затварянето на гробницата и нейното отваряне, както и за сцената от Възкресението в градината. По-късно то внимателно повторило историята, с удивителни според родителите му подробности, докато местело само фигурките. След този трогателен момент, то било попитано дали знае защо празнуваме Великден. Момченцето вдигнало поглед и по детски отвърнало: „Защото Той е жив“.

Добавям моето свидетелство към неговото – и към вашите, и към това на ангелите и пророците – Той възкръсна и Той е жив. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин.